

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ		
ผู้เขียน	นางสาวสมฤดี ชัชเวช		
ปริญญา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ)		
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย มั่งคั่ง	ประธานกรรมการ	
	รองศาสตราจารย์พันธุ์พยับ	โทสภารัตน์	กรรมการ
	บทคัดย่อ		

ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่ออย่างกะทันหัน ต่อผู้ประสบภัยทางด้านร่างกาย ทำให้มีบาดแผลเกิดขึ้น การดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจึงมีความจำเป็น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ จัดทำขึ้นจากการทำสนทนากลุ่มร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย จำนวน 2 รอบ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม 2550 จากนั้นนำไปตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติ ไปใช้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประชากร ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลบาดแผล และการป้องกันการติดเชื้อ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ พยาบาล กลุ่มตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย จำนวน 19 คน และพยาบาล จำนวน 16 คน เครื่องมือดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย แนวทางการสนทนากลุ่มร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 และรอบที่ 2 และแนวปฏิบัติ ที่ผ่านการเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 และแบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนว

ปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความความถูกต้อง และความครอบคลุมของเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความ ตรงตามเนื้อหาที่ 0.90

ผลการวิจัยพบว่า แนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อ จากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประกอบด้วย หัวข้อที่ 1 การดูแลบาดแผลผู้ประสบภัย ณ สถานที่เกิดเหตุ ก่อนถึงโรงพยาบาล จำนวน 10 ข้อความ หัวข้อที่ 2 การดูแลบาดแผลผู้ประสบภัยที่โรงพยาบาล จำนวน 33 ข้อความ และหัวข้อที่ 3 การดูแลสิ่งแวดล้อมและการทำให้ปราศจากเชื้อในอุปกรณ์ทาง การแพทย์ จำนวน 5 ข้อความ รวม 48 ข้อความ

ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแล บาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ไปใช้ พบว่าพยาบาลมากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 80 เห็นด้วย 43 ข้อความ จาก 48 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 89.6 ข้อความที่เป็นไปไม่ได้ในการ นำไปใช้ในหัวข้อที่ 1 และหัวข้อที่ 2 คือ การทำความสะอาดมือ ซึ่งการวิจัยครั้งต่อไปควรตรวจสอบ ความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติ ไปใช้ในโรงพยาบาลอื่นๆ และนำแนวปฏิบัติ ไปซ่อมแผน เพื่อทดลองใช้ต่อไป

Thesis Title Development of Nursing Practice Guidelines to Prevent
Infection on Traumatic Wound Care from Natural Disaster

Author Miss Somruedee Chatchaweat

Degree Master of Nursing Science (Infection Control Nursing)

Thesis Advisory Committee

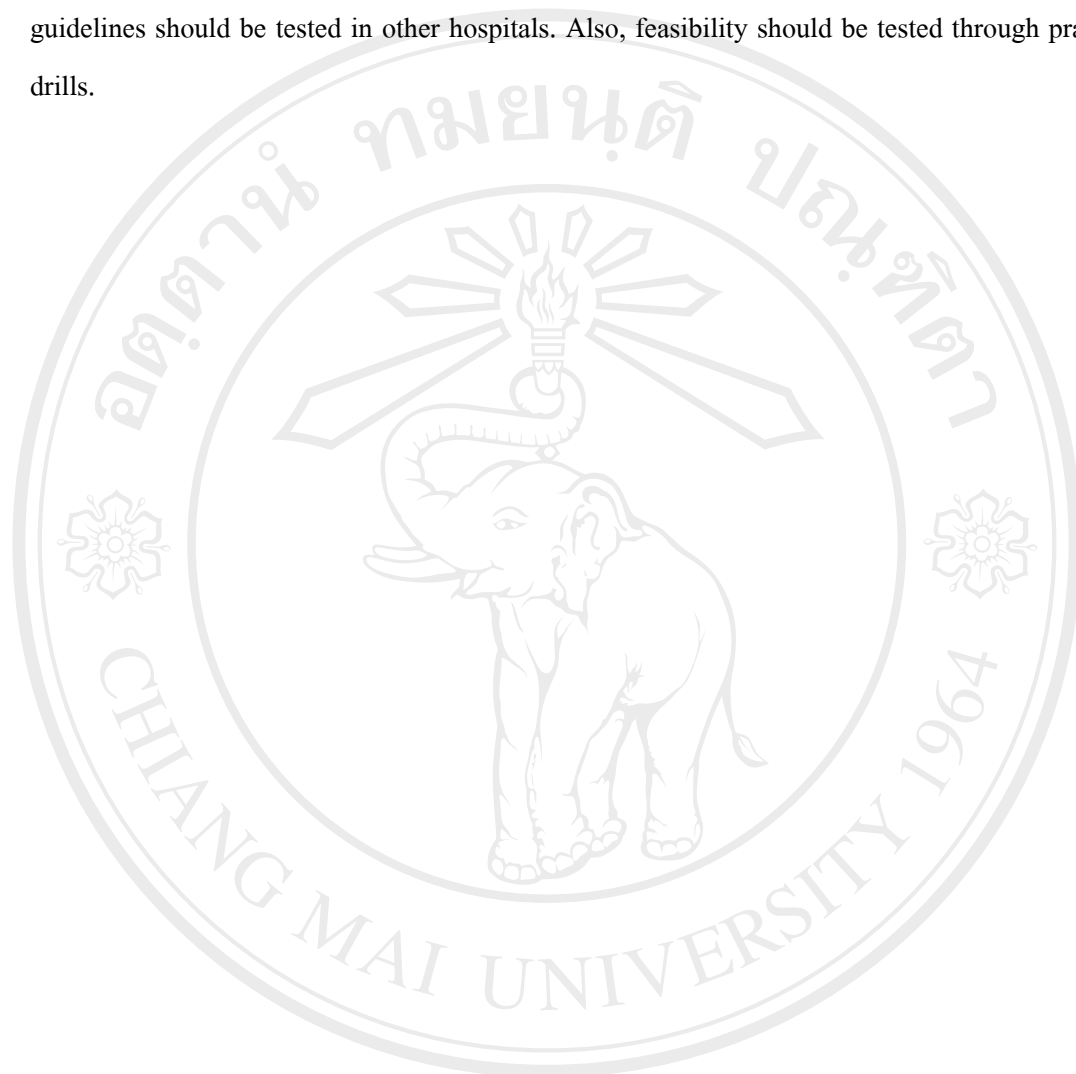
Assistant Professor Dr. Wanchai	Moongtui	Chairperson
Associate Professor Poonsap	Soparat	Member

ABSTRACT

Natural disasters can have an acute impact on the survivors by causing traumatic wounds. Wound care to prevent infection is crucial. This developmental research was used to develop guidelines for nurses to prevent wound infection from natural disasters. The guidelines were developed initially using focus group discussion and literature review. They were then tested for content validity by experts using two rounds of the Delphi technique. Data collection was carried out from January to May, 2007. Following this it was tested for feasibility by nurses who had experiences caring for survivors of natural disasters. Sample was experts in the area of wound care and infection control (n=19) and nurses (n=16). Instruments to develop the guidelines were focus group guide, 1st and 2nd draft of the guidelines, and the guidelines approved by the experts in second round. Instruments to collect the data were 1st and 2nd questionnaires to request experts to test for content validity of the guidelines and questionnaire to request nurses to give opinions of the feasibility of the guidelines. All instruments were tested for content validity which was 0.90.

Results showed that the guidelines composed of 3 components. Wound care at scene, wound care at the hospital, and environmental care and instrument sterilization. Numbers of items for each component were 10, 33, and 5 respectively, resulting in a total of 48 items. When the guidelines were tested for feasibility by asking opinions among nurses, it was found that more

than 80% of nurses agreed on 43 items out of 48 items (89.6%) that were feasible to use. Hand hygiene was rated as not possible to be carried out. It is recommended that feasibility of the guidelines should be tested in other hospitals. Also, feasibility should be tested through practice drills.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved